

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5943

гр. София, 07.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 07.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **7613** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите А. А. и Р. В., подадена чрез адв. В. С., срещу Решение № 83/14.07.2020г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка - окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за който е издадено Удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г.

С жалбата е направено и искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 87, изр. второ и трето от Закона за хазарта /ЗХ/ за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспореното решение.

Ответникът – ДКХ /понастоящем НАП, ДВ. бр.69/04.08.2020г./ при изпращане на преписката в съда е депозирал писмено становище изх. № 1131/06.08.2020г., в което са изложени доводи за неоснователност на жалбата и молбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства представени по делото и обсъди изложението на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнението е направено едновременно с оспорването на решението на ДКХ. Жалбата е подадена чрез ДКХ на 03.08.2020г., а решението е връчено на 21.07.2020г., видно от положения подпис с дата под съобщение с изх. № 1074/20.07.2020г. (л. 50 от делото), поради което е процесуално допустимо за разглеждане и произнасяне по същество досежно основателността му.

Съгласно чл. 87 от ЗХ Решенията на Комисията за окончателно отнемане на издаден лиценз подлежат на незабавно изпълнение, независимо дали са обжалвани, като

обжалването не спира тяхното изпълнение. В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение ex lege, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си по чл. 86 ал.1 т.7 от ЗХ. Доколкото специалният Закон за хазарта не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на решението по чл.86 ал.1 т.7 от ЗХ приложими са общите такива по чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от АПК.

Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на интереса на държавата при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, в обстоятелствената част на искането вх. № 2230/03.08.2020г. не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение на Решение № 83/14.07.2020г. по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Към молбата не са представени писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл.166 ал.2 АПК. Такива не се съдържат в представената по чл.152, ал.2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл.166, ал.2 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, за съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата на акта биха могли да му се причинят вреди от неговото предварително изпълнение, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице такова основание, което е със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен и интензивност интересите на засегнатото лице.

При липсата на писмени доказателства в тази насока, съдът следва да приеме при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, че от предварителното изпълнение на Решение № 83/14.07.2020г., на жалбоподателя няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на държавния, фискален интерес. И на последно място, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен този административен акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1 ал.1 ЗОДОВ.

Посочените от дружеството вреди, изразяващи се в спиране на търговската му дейност, поради отнемане на двата лиценза за организиране на хазартни игри не могат да оборят презумпцията, че допуснатото от специалния закон изключение от общото правило на чл. 166 от АПК, че предварителното изпълнение на принудителната

административна мярка по чл. 86, ал. 1, т. 7 от ЗХ, защитава обществения интерес. В заключение, [фирма] не доказа, че предварителното изпълнение на Решение № 83/14.07.2020г., му е нанесло значителни или трудно поправими вреди в периода 21.07.2020г.-03.08.2020г., които да засягат или накърняват негов водещ имуществен интерес, който е със същата или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява. Нивото на засягане на икономическата дейност на жалбоподателя не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на предварителното изпълнение на акта.

По така изложените доводи и съображения, настоящата съдебна инстанция обосновава окончателен правен извод за неоснователност на подадената молба, в който смисъл постановява и своя съдебен акт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.166 ал.3 във вр. ал.4 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ обективиранията в жалба вх. № 2230/03.08.2020г. на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от А. И. А. и Р. К. В., със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К. село“, [улица] със съдебен адрес за връчване на съобщения: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, чрез адв.В. С., искане за спиране на допуснатото по силата на чл.87 ЗХ предварително изпълнение на Решение № 83/14.07.2020г. на Държавна комисия по хазарта.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: